

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2018/171

(2017. gada 19. oktobris),

ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem par būtiskuma robežvērtību attiecībā uz kavētām kredītsaistībām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulu (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012⁽¹⁾, un jo īpaši tās 178. panta 6. punkta trešo daļu,

tā kā:

- (1) Apstākļi vienas un tās pašas valsts tirgū un ekonomikā kopumā ir līdzīgi, tādēļ kompetentajām iestādēm būtu jānosaka viena vienota robežvērtība, attiecībā pret kuru tiktu novērtēts tādu kredītsaistību būtiskums, kuras minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 178. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un kura piemērojama visām finanšu iestādēm attiecīgajā valstī (tiesību sistēmā). No šādas būtiskuma robežvērtības, kurai laika gaitā būtu jā saglabājas konsekventai, izriet papildu ieguvums – palielinātas iespējas salīdzināt kapitāla prasības vairākām finanšu iestādēm vienā un tajā pašā valstī.
- (2) No vienas puses, apmērs, ko var uzskatīt pat būtisku, ir atkarīgs no kredītsaistību kopsummas. No otras puses, finanšu iestādes mēdz ikvienu summu, kas mazāka par konkrētu apmēru, uzskatīt par nebūtisku neatkarīgi no tās attiecības pret kredītsaistību kopsummu. Tādēļ būtiskuma robežvērtībai būtu jā sastāv no divām komponentēm – absolūtās komponentes (summas absolūtā izteiksmē) un relatīvās komponentes (kavējuma summas procentuālās attiecības pret kredītsaistību kopsummu). Līdz ar to kavētās kredītsaistības būtu uzskatāmas par būtiskām, ja pārsniegts gan absolūtā summā izteiktais limits, gan procentuālā izteiksmē izteiktais limits.
- (3) Dažādu parādnieku vidējie ienākumi un vidējais kredītsaistību apmērs ievērojami atšķiras. Tādēļ būtiskuma robežvērtības būtu attiecīgi jā dažādo, atsevišķi nosakot robežvērtības absolūtās komponentes attiecībā uz riska darījumiem ar privātpersonām (fiziskām personām) vai MVU un attiecībā uz pārējiem riska darījumiem.
- (4) Būtiskuma robežvērtība būtu jā pielāgo katras valsts vietējām īpatnībām. Ekonomikas apstākļu atšķirības, tai skaitā dažādu valstu atšķirīgie cenu līmeņi, attaisno to, ka būtiskuma robežvērtības absolūtā komponente dažādās valstīs var atšķirties. Tomēr šāda dažādošana tikai retos gadījumos ir attaisnojama attiecībā uz relatīvo komponenti. Līdz ar to relatīvajai komponentei visās valstīs principā vajadzētu būt vienādai, savukārt attiecībā uz absolūto komponenti zināmā mērā būtu jā pieļauj elastība. Tas kompetentajām iestādēm dos iespēju noteikt būtiskuma robežvērtību atbilstošā līmenī, nepārsniedzot konkrētu maksimālo vērtību, ņemot vērā konkrētos apstākļus attiecīgajā valstī.

⁽¹⁾ OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.

- (5) Lai gan nosacījumi būtiskuma robežvērtības noteikšanai dažādajās Savienības valstīs būtu jāaskaņo, joprojām būtu jāpieļauj dažas atšķirības dažādajās valstīs piemērojamajās robežvērtībās, kas tādējādi atspoguļotu dažādus riska līmeņus, kurus attiecīgās kompetentās iestādes uzskata par saprātīgiem (pamatotiem), ņemot vērā tirgus specifiku attiecīgajā valstī. Tādēļ jautājums par atbilstošu būtiskuma robežvērtības līmeni varētu būt jāapspriež dažādo uzraudzības iestāžu kolēģiju ietvaros.
- (6) Būtiskuma robežvērtībai var būt ievērojama ietekme uz kapitāla prasību un sagaidāmo zaudējumu aprēķinu visām finanšu iestādēm attiecīgajā valstī neatkarīgi no šādā aprēķinā izmantotās metodes. Tādēļ kompetentajām iestādēm, nosakot būtiskuma robežvērtību, būtu jāņem vērā dažādi faktori, tostarp riska darījumu ar privātpersonām vai MVU konkrētās riska iezīmes. Konkrētās riska iezīmes riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU un riska darījumiem, kuri nav riska darījumi ar privātpersonām vai MVU, būtu jāapsver atsevišķi.
- (7) Būtiskuma robežvērtība, ko noteikusi konkrētas valsts kompetentā iestāde, varētu būt jāpiemēro arī finanšu iestādēm, kuras veic pārrobežu darbību. Tādēļ robežvērtības līmenis, ko noteikusi citas valsts kompetentā iestāde, varētu būt svarīgs faktors, kad kompetentā iestāde novērtē, vai ar konkrētu robežvērtību atspoguļotais riska līmenis ir saprātīgs. Tādēļ kompetentā iestāžu noteiktajām būtiskuma robežvērtībām vajadzētu būt pārredzamām, un par tām būtu jāinformē Eiropas Banku iestāde (EBI), lai tās varētu tikt publiskotas.
- (8) Ikvienai kompetentajai iestādei būtiskuma robežvērtība būtu jānosaka tādā līmenī, kas atbilst riska līmenim, kuru tā uzskata par saprātīgu. Tā kā šis riska līmenis ir atkarīgs no tā, kā būtiskuma robežvērtība tiek piemērota saistību neizpildes konstatēšanas procesā, kompetentajām iestādēm, nosakot šo robežvērtību, ir nepieciešams izdarīt konkrētus pieņēmumus par to, kā tiks aprēķinātas summas un attiecības, kas tiks salīdzinātas ar būtiskuma robežvērtības absolūto komponenti un tās relatīvo komponenti, un par to, kurā saistību neizpildes konstatēšanas procesa stadijā ir piemērojama šī būtiskuma robežvērtība. Šajā sakarā robežvērtība būtu jānosaka tā, lai finanšu iestādes spētu apzināt parādniekus, kuri rada ievērojami augstākus riskus, jo tie veic tikai daļējus vai neregulārus, bet sistemātiski kavētus maksājumus, un lai laikus apzinātu būtiskas kavētas kredītsaistības.
- (9) Kavētu kredītsaistību būtiskums ietilpst Regulas (ES) Nr. 575/2013 178. panta 1. punkta b) apakšpunktā iekļautajā saistību neizpildes definīcijā. Finanšu iestādēm, kas izmanto uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju (turpmāk "IRB pieeja"), jebkādas izmaiņas šajā definīcijā izraisa būtiskas izmaiņas reitingu sistēmās, kuras tiek izmantotas pašu kapitāla prasību aprēķināšanai saistībā ar kredītrisku. Tādēļ kompetentai iestādei nebūtu jāmaina būtiskuma robežvērtība, ja vien tirgus vai ekonomikas apstākļu izmaiņu dēļ tā nav kļuvusi neatbilstoša, līdz ar ko saistību neizpildes konstatēšanas procesi tiktu ievērojami apgrūtināti.
- (10) Kompetentajām iestādēm būtu jāatļauj atlikt būtiskuma robežvērtības piemērošanu attiecībā uz finanšu iestādēm, kurām ir pienākums veikt būtiskas izmaiņas savos IRB modeļos, un attiecībā uz finanšu iestādēm, kurām šādu robežvērtību ieviešana ir apgrūtināta, jo to iepriekšējā pieeja kavētu riska darījumu būtiskuma konstatēšanai ievērojami atšķiras no šīm robežvērtībām. Turklāt finanšu iestādēm, kas izmanto IRB pieeju, tomēr, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 148. vai 150. pantu, daļai savu riska darījumu piemēro standartizēto pieeju, jauno būtiskuma robežvērtību piemērošanas sākumdatums būtu jāaskaņo attiecībā uz visiem attiecīgās finanšu iestādes riska darījumiem. Tomēr, lai novērstu pārmērīgu aizkavēšanos robežvērtību piemērošanā Savienības mērogā, šādi ilgāki laikposmi būtu jāierobežo.
- (11) Būtu jāatvērļ kompetentajām iestādēm pietiekams laiks veikt vispusīgu izvērtējumu, kas nepieciešams, lai varētu noteikt saprātīgu būtiskuma robežvērtības apmēru.
- (12) Šī regula ir balstīta uz regulatīvo tehnisko standartu projektu, ko Komisijai iesniegusi EBI.
- (13) EBI ir veikusi atklātas sabiedriskās apspriešanas par regulatīvo tehnisko standartu projektu, uz kuru balstīta šī regula, izvērtējusi potenciālās saistītās izmaksas un ieguvumus un lūgusi atzinumu no Banku nozares ieinteresēto personu grupas, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010⁽¹⁾ 37. pantu,

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Nosacījumi būtiskuma robežvērtības noteikšanai attiecībā uz riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU

1. Kompetentā iestāde nosaka vienu vienotu būtiskuma robežvērtību attiecībā uz riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU, kuru piemēro visas finanšu iestādes attiecīgajā valstī (tiesību sistēmā).

Tomēr finanšu iestādēm, kas Regulas (ES) Nr. 575/2013 178. panta 1. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā ietvertu saistību neizpildes definīciju piemēro atsevišķa kredīta līmenī, kompetentā iestāde var noteikt atsevišķu būtiskuma robežvērtību attiecībā uz riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU.

2. Būtiskuma robežvērtība, kas minēta 1. punkta pirmajā daļā, sastāv no absolūtās komponentes un relatīvās komponentes.

Absolūto komponenti izsaka kā maksimālo apmēru attiecībā uz visu kavēto summu, kuras parādnieks ir parādā finanšu iestādei, tās mātessabiedrībai vai jebkurai tās meitassabiedrībai, kopsummu (turpmāk "kavētas kredītsaistības"). Maksimālais apmērs nepārsniedz 100EUR vai ekvivalentu summu attiecīgās valsts valūtā.

Relatīvo komponenti izsaka procentuālā izteiksmē, kas atspoguļo kavēto kredītsaistību apmēra attiecību pret visu bilancē iekļauto to riska darījumu kopsummu, kuri attiecībā pret šo parādnieku pastāv šai finanšu iestādei, šīs finanšu iestādes mātessabiedrībai vai jebkurai tās meitassabiedrībai, izņemot ar kapitāla vērtspapīriem saistītas riska pozīcijas. Procentuālo apmēru nosaka diapazonā no 0 % līdz 2,5 %, un tas ir 1 %, ja šāds procentuālais apmērs atspoguļo riska līmeni, kuru kompetentā iestāde saskaņā ar 3. pantu uzskata par saprātīgu (pamatotu).

3. Būtiskuma robežvērtību, kas minēta 1. punkta otrajā daļā, nosaka, ievērojot 2. punktā minētos nosacījumus, ar vienīgo atšķirību, ka ar termiņiem "kavētas kredītsaistības" un "visu finanšu iestādes bilancē iekļauto riska darījumu ar šo parādnieku kopsumma, izņemot ar kapitāla vērtspapīriem saistītas riska pozīcijas" saprot parādnieka kredītsaistību apmēru, kas izriet no viena atsevišķa kredīta, kuru piešķirusi šī finanšu iestāde, tās mātessabiedrība vai jebkura tās meitassabiedrība.

4. Kompetentā iestāde, nosakot būtiskuma robežvērtību saskaņā ar šo pantu, ņem vērā riska iezīmes, kas piemīt riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU, un Regulas (ES) Nr. 575/2013 147. pantā izklāstīto riska darījumu ar privātpersonām vai MVU specifikāciju attiecībā uz bankām, kuras piemēro uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju, un minētās regulas 123. pantā izklāstīto specifikāciju attiecībā uz finanšu iestādēm, kuras piemēro standartizēto pieeju.

5. Kompetentā iestāde, nosakot būtiskuma robežvērtību saskaņā ar šo pantu, pieņem, ka parādniekam ir iestājusies saistību neizpilde, ja gan limits, kas izteikts kā būtiskuma robežvērtības absolūtā komponente, gan limits, kas izteikts kā šīs robežvērtības relatīvā komponente, ir pārsniegts par 90 secīgām dienām vai 180 secīgām dienām, ja visi kavēto kredītsaistību aprēķinā iekļautie riska darījumi ir nodrošināti ar mājokļa īpašumu vai MVU komerciālu nekustamo īpašumu un ja saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 178. panta 1. punkta b) apakšpunktu attiecībā uz šiem riska darījumiem minētās 90 dienas ir aizstātas ar 180 dienām.

2. pants

Būtiskuma robežvērtība attiecībā uz riska darījumiem, kuri nav riska darījumi ar privātpersonām vai MVU

1. Kompetentā iestāde nosaka vienu vienotu būtiskuma robežvērtību attiecībā uz riska darījumiem, kuri nav riska darījumi ar privātpersonām vai MVU, kuru piemēro visas finanšu iestādes attiecīgajā valstī.

2. Būtiskuma robežvērtību, kas minēta 1. punktā, nosaka, ievērojot nosacījumus, kuri paredzēti 1. panta 2. punktā, ar vienīgo atšķirību, ka šīs būtiskuma robežvērtības absolūtā komponente nepārsniedz 500 EUR vai ekvivalentu summu attiecīgās valsts valūtā.

3. Kompetentā iestāde, nosakot būtiskuma robežvērtību saskaņā ar šo pantu, ņem vērā tādu riska darījumu riska iezīmes, kuri nav riska darījumi ar privātpersonām vai MVU.

4. Kompetentā iestāde, nosakot būtiskuma robežvērtību saskaņā ar šo pantu, pieņem, ka parādniekam ir iestājusies saistību neizpilde, ja ir pārsniegts gan limits, kas izteikts kā būtiskuma robežvērtības absolūtā komponente, gan limits, kas izteikts kā šīs robežvērtības relatīvā komponente, par 90 secīgām dienām vai 180 secīgām dienām, ja kavēto kredītsaistību aprēķinā iekļautie riska darījumi ir riska darījumi ar publiskā sektora juridisko personu un ja saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 178. panta 1. punkta b) apakšpunktu attiecībā uz šiem riska darījumiem minētās 90 dienas ir aizstātas ar 180 dienām.

3. pants

Riska līmenis

Kompetentā iestāde uzskata, ka būtiskuma robežvērtība atspoguļo saprātīgu riska līmeni Regulas (ES) Nr. 575/2013 178. panta 2. punkta d) apakšpunkta izpratnē, ja šīs robežvērtības dēļ nedz nākas atzīt pārmērīgi lielu tādu saistību neizpildes gadījumu skaitu, kuru iemesls nav parādnieka finansiālas grūtības, bet citi apstākļi, nedz ievērojamā mērā tiek aizkavēta tādu saistību neizpildes gadījumu atzīšana, kuru iemesls ir parādnieka finansiālas grūtības.

4. pants

Būtiskuma robežvērtību paziņošana

Kompetentā iestāde informē EBI par būtiskuma robežvērtībām, kas noteiktas attiecīgajā valstī. Ja kompetentā iestāde būtiskuma robežvērtības relatīvo komponenti nosaka virs vai zem 1 %, tā informē EBI par šādas izvēles pamatojumu.

5. pants

Būtiskuma robežvērtību atjaunināšana

Ja būtiskuma robežvērtības absolūtā komponente tiek noteikta valūtā, kas nav euro, un ja valūtu maiņas kursu svārstīguma dēļ šīs komponentes ekvivalents ir lielāks par 100 EUR attiecībā uz riska darījumiem ar privātpersonām vai MVU vai par 500 EUR attiecībā uz riska darījumiem, kuri nav riska darījumi ar privātpersonām vai MVU, robežvērtība saglabājas nemainīga, ja vien kompetentā iestāde nepierāda EBI, ka būtiskuma robežvērtība vairs neatspoguļo riska līmeni, ko kompetentā iestāde uzskata par saprātīgu.

6. pants

Būtiskuma robežvērtību piemērošanas sākumdienu

Kompetentā iestāde nosaka būtiskuma robežvērtības piemērošanas sākumdatumu, kas var būt dažāds – atkarībā no konkrētās finanšu iestāžu kategorijas, tomēr attiecībā uz finanšu iestādēm, kuras izmanto Regulas (ES) Nr. 575/2013 trešās daļas II sadaļas 2. nodaļā izklāstīto standartizēto pieeju, tas nav vēlāks par 2020. gada 31. decembri.

7. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2018. gada 7. maija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 19. oktobrī

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
Jean-Claude JUNCKER
